

MISLAI Attila

Indulás előtt

Sz. Beának

Ne siess
előtted a táj
gyűrött
és üres akár
szeretők után
a mohó ágy.

A varjú röpte
fekete fonál
lustán
öltve szeli át
az égbolt kihűlt
felfeslő vásznát.

Ne várj
felrázott dunyhaként
puhán
ereszkedik alá
s megül meleg
kabátod hajtókáján
szégyenlősen
az első hó.

Ne félj
fénypázmák
szőnyegét
teríti lábad elé
a békétlen hold.

Nézd
helyét megleli s
lomhán
tollázkodva elpihen
körötted minden
ami volt.

Zazen

A fal mögül
üresség kandikál
engedd látszani.

Hagyd a falat
falnak lenni
s kezd követni.

Eltűnik ekkor az át
a keresztül
az innen és a tova
a most és a rég.

Egyhelyben ülve
íme
megérkeztél.